

Zuroff az antiszemita...

(folytatás az első oldalról)

A keresztény országban ma a gyűlölet lett úrrá, mert a gyűlölködő feljelentők gyűlöletet szítanak önmaguk ellen, és népük ellen. Be kellene fejezni ezt a folyamatot, be kellene fejezni a holocaust borzalmainak emlegetését és a bosszúhadjáratot, mert amíg ez folytatódik, addig az újabb és borzalmasabb holocaust ott bujkál Európa minden országában, Európa minden nem zsidó lakosának megbotránkoztatott lelkében, ott bujkál a gyűlölet a bosszúállókkal szemben, mert Európa nem csak gyilkosokból állt akkor sem, amikor gyilkoltak. Európa védett, bujtatott, európaiak milliói saját életüket is kockáztatva mentették az üldözötteket,

mint Dr. Képiró Sándor csendőr százados úr is. És aki egyszer életet mentett, aki szeretetből életét kockáztatva segíteni akart és mentette, akit lehetett, ma pedig ott lát egy kilencvenhét éves embert a toloszékben infúzióval és fejhallgatóval a pulpitus előtt, az magát látja e toloszékben. Saját bőrén érzi az aljasságot, a hálátlanságot, a hamis vádat, az esztelen bosszút...

Sajnálom ma a zsidóságot, mert Európa egyre szegényebb, mert Európa egyre elégedetlenebb, és Európa látja ezt a bosszúálló ámokfutást... és ismét ártatlan emberek tömege vész majd el, mert az efféle perek okán egyre kevesebb lesz az, aki együtt érez, aki menteni akarja majd a menthetőt, aki eleget tesz keresztényi kötelességének... mert a kereszténységet és

az ebből fakadó értékrendet is kiirtották a Zuroffok. És ha nem lesz szeretet, együtt érzés, akkor dráma lesz, amire megint lehet évtizedekig hivatkozni. Ha marad, aki hivatkozzék.

Jó lenne hallani végre valami emberit, valami igaz szót a zsidóság részéről, mert nem a dr. Képiró Sándorok vannak ma veszélyben Efraim Zuroffok miatt, hanem az európai zsidóság. És e sorokat nem dühből vagy gyűlölettel írom, hanem figyelmzettetésképpen az ártatlannoknak, hogy tiltakozzanak saját életük és saját népük élete érdekében a Zuroffok ellen... Mert az átok és a bosszú hétszer hetvenhét-szer száll vissza rájuk és fiaikra! Ezt pedig sem ők, sem mi nem akarhatjuk. Csak a Zuroffok és a nekik engedelmessékedő ügyészek...

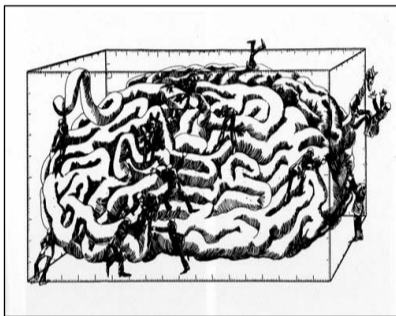

Történész véleménye a Zuroff-cikkről

Kedves Gyuri!

Mint szinte mindenki, én is figyelemmel kísértem a pert és kíváncsi leszek, hogy mi lesz végül a jogerős ítélet. Az általam felvázolt problémák a legsúlyosabbak, de engedd meg, hogy leírjak én is pár dolgot, ami szorosan vagy közvetve az ügyhöz tartozik.

Mindjárt az elején a per jogosságáról van szó. Ha félretesszük azt, hogy Képiró ártatlan vagy bűnös (természetesen én is vallom, hogy ártatlan), akkor is kérdéses, hogy egyáltalán hogyan merülhetnek fel ennyi idő után a vádak. Az európai keresztény kultúra (legalábbis 1945-ig) a megbocsájtásra épült. Ezt hirdette Jézustól kezdve a kereszténység és ezt hirdeti ma is, csak nem figyelnek oda rá. En itt első-sorban azt tartom hibának, hogy egyre jobban "amerikanizálódunk", ahol egy hibáért ténylegesen meg kell felelni évek múltán is és egy szenátor a nyilvánosság előtt kell, hogy sírva bocsánatot kérjen azért, mert 30 évvel korábban elszívott egy füves cigit. Az USA ilyen, Európa nem. Csak a 68-as generáció maradéka és a rajtuk nevelkedett agyimosottak próbálják meg ilyenné tenni. Természetesen vannak megbocsát-

hatatlan bűnök. Ha már a Délvidéknél tartunk, akkor Grassynak és Feketeahalmi-Czeidnernek nem lehet elfelejteni mit tettek. De meghurcolni egy öregembert vélt bűnök miatt undorító és visszataszító. Ahogy szerintem a magyar bíróság gyávasága is, mivel itt nem bizonyítékok hiányára kellett volna hivatkozni, hanem egyértelműen kimondani Képiró ártatlanságát.

Ha már Délvidék... A II. világháború alatt a magyarokra nézve a legnagyobb szégyen az, ami Hideg Napok néven híressé vált. Foglalkozni is kell ezzel, bocsánatot kell kérni érte, nem lehet, de meg kell próbálni jóvá tenni. De iszonyatosan idegcsinító, hogy az egész ügy a zsidókra van kihegyezve. A 3.300 áldozatból "csak" kb 700 volt zsidó, tehát a halottak töredéke. De Képirónak, ha felelnie kell, nem azért, mert szerbeket és délszlávokat öltek meg, hanem kizárólag azért, mert az áldozatok között zsidók is voltak. Mintha egy zsidó élete többet érne egy másikénál. Míg Isten előtt minden ember egyenlő, ugyanannyit ér.

Ahogy ugyanannyit ér az a 15-20.000 magyar is, akiket Tito partizánjai mészároltak le ugyanitt, csak pár évvel később. Erdemes, hogy az ott elpusztított ártatlanok hóhérait nem üldözi Zuroff és bandája. Nem is beszéltek róluk, ahogy a szerbek sem sokat. Csak a szerb nagykövet kért könnyeivel küszködve bocsánatot, miután látta a Terror Házában a Magyar Tragédia kiállítását. 700 zsidó meggyilkolása és esetleges tettesek zaklatása nemzetközi ügy, mikor a valódi bűnösöket már a Horthy-korszakban elítélték és csak a németek bújtatásának köszönhetően úszták meg a felelősségre vo-

nást. 15-20.000 magyar áldozatról viszont nem lehet beszélni...

Ahogy arról sem, hogy vígan éli öreg napjait az a Biszku Béla, aki bizonyíthatóan tömeggyilkos és neki valóban megbocsájthatatlan bűnei vannak. Őt nem lehet még perbe fogni sem! De összességében ő nem is akkora médiahír. Elkészült a film, netről mindenki letöltötte és szörnyülködött. De talán ha kétszer szerepelt a híradóban. És élheti tovább víg napjait, egy "fordítási hiba" miatt.

Azonban ez nem csak magyar jelenség. Hiszen egész Európában (és Amerikában) egy szerencsétlen hülyét, Gorbacsovot ünnepelték születésnapja alkalmából és a világ vezetői sírva emlékeztek meg hőstettéről, amely állítólag megdöntötte a kommunizmust. Közben elfeledkeznek Reaganról, aki kimondta, hogy a Szovjetunió a gonosz birodalma, és néhány ember (köztük Teller Ede) segítségével olyan csapatot mért rá, amelyet nem élhetett túl. Reagent elfelejtik vagy csak egyszerűen tehetségtelen bohócnek nézik. Gorbacsovot, aki csak ült és nézte hogyan hullik szét a "Vörös Birodalom" istenitük.

Azért még nem reménytelen a helyzet! Elnyomva, de mindenhol vannak olyan emberek, akik kimondják véleményüket a másik oldalról is. Természetesen nekik sincs egyértelműen igazuk, mert minden érmének két oldala van és sem a történelemben, sem a politikában nincs objektivitás. Nem is lehet. De mindkét oldalra oda kell figyelni.

Hosszú levelem végezetéül, ha megengeded ajánlanék is két könyvet, amelyeket valószínűleg már ismersz, de ha mégsem, érdemes ezeket elolvasni:

Israel Samir: Rasszista állam?

Jean Seville: Az értelmiség terrorizmusa

Üdvözléssel...

Mindennapi terrorizmus

Ha bárki, bárhol zavart aggyal vagy téveszmék hatására robbant, lövöldözik, kárt okoz, az máris terrorista, és remek alap arra a regnáló hatalom számára, hogy saját ellenségével azonosítva „fellépjen a terrorizmus ellen”.

A terrorizmus azonban nem az, aminek ma mondják. Mint minden fogalom, ez is elvesztette igazi értelmét és átminősült politikai, zsaroló fogalommá, amely hazudozásoknak, kifogásoknak és koncepciók eljárásoknak lehet indoka. Kérdés azonban, hogy igazából mi is a terrorizmus?

A terrorizmus igazi gyökere és melegágya a liberalizmus és a demokrácia, valamint a szocializmus. E három, egy töről fakadó fogalom önmagának a terrorizmusnak a szalonképes (néphülyítésre alkalmas) elnevezése.

A liberalizmus, vagyis a szabadosság terrorban tartja Európát, az európai kultúrát, a keresztény értékeket, és a nemzeteket... Hiszen ez az örült és velejéig gonosz eszmerendszer minden erkölcsi és fizikai, lelki és szellemi értéket a visszajára fordított, s az értéktelent tartja értéknek, az erkölcsöt elítélendőnek, az erkölcsstelen pedig követendő – lassan kötelezően követendő – példának. Olyan terrorizmusról beszélünk tehát, amelynek a központja maga az Európai Unió illetve annak parlamentje.

A demokrácia egy másfajta terrorizmus. Ez a népfelügyelőség és alapján úgy állítja be egy szűk politikai elit hatalmát, mintha az a nép akaratából regnálna, s a nép érdekeit szolgálná. Láthattuk, hogy ez a terrorizmus a nép kirablását, a nép megsarcolását, és a nép teljes tökre téételét jelentette az elmúlt huszonkét esztendőben. Közben az Európai Unió, amely szintén a demokráciára hivatkozik, és arra épül, bebizonyította a gazdasági terrorizmus létét, az ostobák uralmát, terrorját az értelmes és erkölcsös európaiak fölött. Magyarán a demokrácia nem más, mint „szalonképes” anarchia, azaz terror a józanész fölött.

A szocializmus maga a terror, hiszen nemzeteket, népeket irtott ki, ha vezetői úgy akarták, népeket száműzött vagy

deportált, ártatlan embereket vitt Keletre és Nyugatra munkatáborokba, ahonnan a visszatérés olyan biztos volt, mint a lottó főnyeremény. A terror azonban nem csak a deportálásokban jelenik meg, hanem a gyilkosságok megítélésében is. Hiszen amikor egy bizonyos vallású vagy nemzetiségű emberek deportálásáról van szó, az kötelezően tisztelendő, kötelezően iskolai tananyag, kötelezően kötelező sírni miatta. Ha más nemzetek hasonló vagy még drámaibb történelmi eseményéről beszélünk, akkor az csupán egy elenyésző ügy, apró esemény a história lapjain. Maga a kettős mérce is terrorizmus, hiszen emberek millióinak érzésibe, fájdalmába ront, azt semmibe veszi, míg a sajátját kiemeli... ez a lelki és szellemi terror.

Ha szűkítjük a kört, és nem általánosságban beszélünk a terrorról, a terrorizmusról, akkor láthatjuk, hogy minden napunk a terrorizmussal való komoly küzdelem jegyében telik el.

Trianon a magyar nemzet és a vele együtt élő nemzetek ellen elkövetett terror volt, olyan, amilyen azóta sem fordult elő más népekkel kapcsolatban. A kisebbséggé lett magyarság elleni terror immár, az új főhatalmak részéről, kilencvenegy éve tart. Hiába hazudoznak az EU-ban és Tusanádán a kisebbségek védelméről, nap mint nap feltűnik a hírek között olyan esemény, amely a kisebbségekkel szembeni terrortól szól.

Ha nem nemzetiségi alapon vizsgáljuk a terrorizmus kérdését, akkor is a mindennapi terrorizmust kell látnunk. Hiszen Terrorista cselekményt hajt végre a bank, amikor a TV-ben hirdeti család módton „kedvezményes” hiteleit, a kormány, amikor kizsebeli, az EU-tagság és a politikai elit, saját érdekében a népet. De éppen ilyen terrorcselekmény az is, ha egy-egy politikus vagy párt hazudik a választások előtt, majd hatalomra kerül, végül a következő kormány nem bünteti meg... noha egy országot vezetett csődbe, családok millióit tette tönkre, gyermekeket és öregeket, beteg embereket ölt meg közvetve.

Ezek a tények, és mai életünk, a mai világ igazolja, hogy voltaképpen egy terrorista pénzhatalom, és annak ócska, lel-

ketlen és aljas kiszolgálói tartanak minket súlyos teher, terror alatt. Nem csoda hát, ha itt-ott eldurran egy bomba, elsül egy-egy kézfegyver, s hogy maga után nyolcvan-száz halottat. A terrorhatalomnak ez jó is, hiszen az igazi bajokról és problémákról eltereli a népek figyelmét. S azt a hülyét lehet terroristának nevezni, aki elkövette a világsajtót bejáró cselekményt. A terrorizmus tehát velünk együtt élő valóság, amely állami szinten és az unióban is naponta megnyilvánul, amelyet támogat a mai világpolitika, a liberális, a szocialista és a demokrata szellemiségű politikusok hada. **MI, azaz a nép, élünk terror alatt**, hiszen az állami terror mellett a bűnözők terrorjával is számolni kell, amelyet nem lehet megnevezni, mert a terrorista a mindenki egyenlő elvén revolverezi a többséget a nem egészen fehér kisebbséggel. Terroristákhoz méltó módon.

Beteg tehát a világ. Nem azt nevezik ma terrornak, aminek az a neve, hanem azt, amit annak akarnak nevezni a „terroristaellenes” politikai terroristák. Az oslói robbantás és lövöldözés is csak egy figyelemelterelés, egy szükséges esemény, amely lekötötte a sajtó figyelmét, hogy legalább pár napig ne a pénzüvilág által generált hamis gazdasági válsággal törődjön a kirabolt Európa sok botor nemzete és társadalma, hanem azon csámcsogjon, hogy Oslóban hány hulla maradt a tett színhelyén, s hogy ki is volt az elkövető. A terror azonban terror marad. Ha pedig jön egy hatalmas politikai orkán és kisöpri a mai politikai terroristákat, majd hoz helyettük

másik turnust, akkor ismét valaki valahol robbant, országot csonkít, embereket deportál, koncon osztozik. Mert maga az emberi faj ilyen. Született terrorista, amely kívánja a szabadosságot (liberalizmust), a hatalmat (demokrácia), az egyenlőséget (szocializmus), s közben siránkozik ezeknek káros hatásai miatt... Az emberiség tehát önmagát terrorizálja, mert ha nincs terror, akkor választ magának terroristát, s ha pedig nincs választék, akkor maga válik azzá – önmaga ellenségévé...
Stoffán György